C. BERÄKNING AV PROCENTSATSER

De minimimängder som fastställs i punkterna A.2—A.5, A.7 och A.8 skall beräknas efter avdrag för vikten av de tillsatser som anges i punkt B.

Vad avser de varor som definieras i punkterna A.6 och A.9 skall mängden choklad beräknas i förhållande till den färdiga varans totala vikt inklusive fyllningen.

Förslag till rådets direktiv om vissa sockerärter avsedda som livsmedel

(96/C 231/02)

KOM(95) 722 slutlig — 96/0113(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 30 maj 1996)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

I överensstämmelse med slutsatserna från Europeiska rådet i Edinburgh den 11 och 12 december 1992, vilka bekräftats av Europeiska rådet i Bryssel den 10 och 11 december 1993, bör vissa vertikala direktiv på livsmedelsområdet förenklas så att de endast tar upp de viktigaste krav som de produkter som direktiven avser skall uppfylla för att kunna vara föremål för fri rörlighet på den inre marknaden.

I enlighet med de riktlinjer som utfärdats med anledning av rådets resolution av den 8 juni 1993 [1] bör gemenskapslagstiftningen utformas redaktionellt så den blir mera lättillgänglig.

Rådets direktiv 73/437/EEG av den 11 december 1973 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om vissa sockerarter avsedda som livsmedel [2], senast ändrat genom Anslutningsakten för Spanien och Portugal, tillkom därför att skillnaderna mellan de nationella bestämmelserna beträffande vissa sockerarter kunde leda till orättvisa konkurrensvillkor och vilseleda konsumenterna och därmed direkt inverka på upprättandet av den inre marknaden och på dess sätt att fungera.

Syftet med direktiv 73/437/EEG var därför att fastställa definitioner och gemensamma regler för produkternas sammansättning samt för förpackning och märkning av produkterna för att säkra deras fria rörlighet inom gemenskapen.

Direktiv 73/437/EEG bör omarbetas för att anpassa det till den allmänna gemenskapslagstiftning som gäller för alla livsmedel, särskilt den som avser märkning, färgämnen och andra godkända tillsatser, lösningsmedel och analysmetoder.

De allmänna reglerna om märkning av livsmedel, fastslagna i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstifning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel [3], senast ändrat genom kommissionens direktiv 93/102/EG [4], bör tillämpas med vissa undantag.

Med tillämpning av proportionalitetsprincipen begränsas detta direktiv till vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträvade målen i enlighet med bestämmelserna i artikel 3b tredje stycket i fördraget.

Det är lämpligt att kommissionen ges befogenhet att företa framtida anpassningar av detta direktiv inom ramen för ett samrådsförfarande inom Ständiga livsmedelskommittén.

För att undvika att nya hinder för den fria rörligheten uppkommer måste medlemsstaterna avstå från att anta mer detaljerade bestämmelser och bestämmelser som inte föreskrivs i detta direktiv för de berörda produkterna.

---

[1] EGT nr C 166, 17.6.1993, s. 1.
[2] EGT nr L 356, 27.12.1973, s. 71.
[3] EGT nr L 33, 8.2.1979, s. 1.
[4] EGT nr L 291, 25.11.1993, s. 14.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv skall tillämpas på de produkter som anges i del A i bilagan.

Detta direktiv skall inte tillämpas på de produkter som anges i del A i bilagan om det är fråga om florsocker, kandisocker och toppsocker.

Artikel 2

Direktiv 79/112/EEG skall tillämpas på de produkter som anges i bilaga I, med följande undantag:

1. Försäljningsbeteckningarna i del A i bilagan är förbehållna de produkter som anges där och skall användas i handeln för att beteckna dessa produkter.

   Den försäljningsbeteckning som anges i punkt 2 i del A i bilagan får också användas för den produkt som avses i punkt 3 i del A i bilagan.

   I övrigt kan

   — de produkter som anges i del A i bilagan, utöver den obligatoriska beteckningen, också vara försedda med andra beteckningar som är normalt förekommande i medlemsstaterna,

   — dessa beteckningar användas som ett komplement till beteckningar som, enligt sedvänja används för att beteckna andra produkter, förutsatt att konsumenterna inte därigenom vilseleds.

2. Produkter som väger mer än 50 gram skall märkas med nettovikten.

3. Sockerlösning, invertsockerlösning och invertsockersirap skall märkas med det faktiska innehållet av torrsubstans och invertsocker.

4. Invertsockersirap som innehåller kristaller i lösning skall märkas med begreppet "kristalliserad".

Artikel 3

Medlemsstaterna skall avstå från att anta mer detaljerade bestämmelser och bestämmelser som inte föreskrivs i detta direktiv för de berörda produkterna.

Artikel 4

Beslut om anpassningar av detta direktiv till de allmänna gemenskapsregler som gäller för livsmedel och till den tekniska utvecklingen skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 5.

Artikel 5

Kommissionen skall biträdas av Ständiga livsmedelskommittén, nedan kallad "kommittén", som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

Yttrandet skall protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avgett. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

Artikel 6

Direktiv 73/437/EEG skall upphöra att gälla med omedelbar verkan från och med den 1 oktober 1997.

Hänvisningar till det upphävda direktivet skall tolkas som hänvisningar till det här direktivet.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 1 oktober 1997. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Dessa bestämmelser skall tillämpas för att

— tillåta saluföring av de produkter som anges i bilaga I, om de överensstämmer med de definitioner och regler som fastställs i detta direktiv, från och med den 1 oktober 1997.

— förbjuda saluföring av produkter som inte överensstämmer med detta direktiv, från och med den 1 april 1998.

Saluföring av produkter som inte överensstämmer med detta direktiv och som är märkta före den 1 oktober 1997 i enlighet med direktiv 73/437/EEG skall dock godkännas fram till dess att lagren av dessa produkter är tömda.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 8

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 9

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

A. PRODUKTBETECKNINGAR OCH PRODUKTDEFINITIONER

1. **Halvvitt socker**

Renad och kristalliserad sackaros som är felfri och av sedvanlig marknadskvalitet och har följande egenskaper:

a) polarisation	minst 99,5°
b) invertsockerhalt	högst 0,1 % viktprocent
c) förlust genom torkning	högst 0,1 % viktprocent
d) resthalt av svaveldioxid	högst 10 mg/kg

2. **Socker eller vitsocker**

Renad och kristalliserad sackaros som är felfri och av sedvanlig marknadskvalitet och har följande egenskaper:

a) polarisation	minst 99,7°
b) invertsockerhalt	högst 0,04 % viktprocent
c) förlust genom torkning	högst 0,1 % viktprocent
d) resthalv av svaveldioxid	högst 10 mg/kg
e) färgtyp	högst 12 punkter enligt a i del B

3. **Extravitt socker**

Socker med de egenskaper som anges i punkt 2a–d och vars totala antal punkter, som fastställts enligt bestämmelserna i del B, inte är fler än 8 och högst

— 4 för färgtyp,

— 6 för askhalt,

— 3 för färg i lösning.

4. **Sockerlösning**[1]

En vattenlösning av sackaros med följande egenskaper:

a) torrsubstans	minst 62 viktprocent
b) invertsockerhalt (förhållandet mellan fruktos och glukos: 1,0±0,2)	högst 3 procent av torrsubstansvikten

[1] Beteckningen "vit-" skall förbehållas för
a) sockerlösning där lösningens färg inte överstiger 25 ICUMSA-enheter,
b) invertsockerlösning och invertsockersirap där
— askhalten inte överstiger 0,1 %,
— lösningens färg inte överstiger 25 ICUMSA-enheter.

c) aska via specifika ledningsförmågan	högst 0,4 procent av torrsubstansvikten enligt b i del B
d) färg i lösning	högst 45 ICUMSA-enheter
e) resthalt av svaveldioxid	högst 15 mg/kg torrsubstans

5. **Invertsockerlösning** (1)

en vattenlösning av sackaros som delvis inverterats men där proportionen invertsocker inte överväger och som har följande egenskaper:

a) torrsubstans	minst 62 viktprocent
b) invertsockerhalt (förhållandet mellan fruktos och glukos 1,0±0,1)	mer än 3 men högst 50 % av torrsubstansens vikt
c) aska via specifika ledningsförmågan	högst 0,4 % av torrsubstansens vikt som fastställts enligt punkt b i del B
d) resthalt av saveldioxid	högst 15 mg/kg torrsubstans

6. **Invertsockersirap** (1)

En vattenlösning, eventuellt kristalliserad, av sackaros som delvis inverterats genom hydrolys och där proportionen invertsocker (fruktos i förhållande till dextros: 1,0±0,1) i torrsubstansen är högre än 50 viktprocent och som i övrigt har de egenskaper som anges i punkt 5 a, c och d.

7. **Stärkelsesirap**

Den renade och koncentrerade vattenlösningen av energigivande sockerarter från stärkelse med följande egenskaper:

a) torrsubstans	minst 70 viktprocent
b) dextrosekvivalenter	minst 20 % av torrsubstansvikten uttryckt som D-glukos
c) sulfataska	högst 1 % av torrsubstansvikten
d) total svaveldioxidhalt	högst 20 mg/kg

8. **Torkad stärkelsesirap**

Delvis torkad stärkelsesirap vars torrsubstansvikt utgör minst 93 % och som i övrigt har de egenskaper som anges i punkt 7 b–d.

9. **Glukos, glukosmonohydrat**

Renad och kristalliserad D-glukos som innehåller en molekyl kristallvatten och som har följande egenskaper:

a) (D-glukos) dextros	mindst 99,5 % av torrsubstansvikten
b) torrsubstans	minst 90,0 viktprocent
c) sulfataska	högst 0,25 % av torrsubstansvikten
d) total svaveldioxidhalt	högst 15 mg/kg

10. **Glukos, vattenfri**

Renad och kristalliserad D-glukos utan kristallvatten vars torrsubstans utgör minst 98 viktprocent och som i övrigt har de egenskaper som anges i punkt 9a, c och d.

(1) Beteckningen "vit-" skall förbehållas för
a) sockerlösning där lösningens färg inte överstiger 25 ICUMSA-enheter,
b) invertsockerlösning och invertsockersirap där
— askhalten inte överstiger 0,1 %,
— lösningens färg inte överstiger 25 ICUMSA-enheter.

B. METOD FÖR BESTÄMMNING AV FÄRGTYP, ASKHALT OCH FÄRG I LÖSNING HOS SOCKER (VITT) OCH EXTRAVITT SOCKER ENLIGT DEFINITIONEN I PUNKT 2 OCH 3 I DEL A

En "punkt" motsvarar

a) i fråga om färgtyp: 0,5 enhet, beräknad enligt metod från Brunswick Institute for Agricultural and Sugar Industry Technology och på det sätt som beskrivs i kapitel A, punkt 2 i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 1265/69 av den 1 juli 1969 om metoder för bestämning av kvaliteten på socker som köpts in genom förmedling av interventionsorganen(1),

b) i fråga om askhalt: 0,0018 % beräknat enligt International Commission for Uniform Methods of Sugar Analysis (ICUMSA) på det sätt som beskrivs i kapitel A, punkt 1 i bilagan till ovannämnda förordning,

c) i fråga om färg i lösning: 7,5 enheter, beräknade enligt ICUMSA-metoden på det sätt som beskrivs i kapitel A, punkt 3 i bilagan till ovannämnda förordning.

(1) EGT nr L 163, 4. 7. 1969, s. 3.

Förslag till rådets direktiv om honung

(96/C 231/03)

KOM(95) 722 slutlig — 96/0114(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 30 maj 1996)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

I överensstämmelse med slutsatserna från Europeiska rådet i Edinburgh den 11 och 12 december 1992, vilka bekräftats av Europeiska rådet i Bryssel den 10 och 11 december 1993, bör vissa vertikala direktiv på livsmedelsområdet förenklas så att de endast tar upp de viktigaste krav som de produkter som direktiven avser skall uppfylla för att kunna vara föremål för fri rörlighet på den inre marknaden.

I enlighet med de riktlinjer som utfärdats med anledning av rådets resolution av den 8 juni 1993(1) bör gemenskapslagstiftningen utformas redaktionellt så att den blir mera lättillgänglig.

Rådets direktiv 74/409/EEG av den 22 juli 1974 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om honung(2), senast ändrat genom Anslutningsakten för Spanien och Portugal, tillkom därför att skillnaderna mellan de nationella bestämmelserna beträffande begreppet honung, olika sorters honung och de egenskaper produkten måste ha, vilket kunde leda till orättvisa konkurrensvillkor och vilseleda konsumenterna och därmed direkt inverka på upprättandet av den inre marknaden och på dess sätt att fungera.

Syftet med direktiv 74/409/EEG var därför att fastställa definitioner, bestämma de olika sorters honung som får saluföras under passande beteckningar, ställa upp gemensamma regler för sammansättningen och bestämma de viktigaste uppgifterna avseende märkning för att säkra deras fria rörlighet inom gemenskapen.

Direktiv 74/409/EEG bör omarbetas för att anpassa det till den allmänna gemenskapslagstiftning som gäller för alla livsmedel, särskilt den som avser märkning, föroreningar och analysmetoder.

De allmänna reglerna om märkning av livsmedel, fastslagna i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning, presentation och reklam i fråga om livsmedel(3), senast ändrat genom kommissionens direktiv 93/102/EG(4), bör tillämpas med vissa undantag.

(1) EGT nr C 166, 17.6.1993, s. 1.

(2) EGT nr L 221, 12.8.1974, s. 10.
(3) EGT nr L 33, 8.2.1979, s. 1.
(4) EGT nr L 291, 25.11.1993, s. 14.